

ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρὸν

Ὅτε τῆς Παρθένου ὁ καρπός, καὶ ζωαρχικώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐνέπεσε, τότε σὲ πολύκαρπον, στάχυν ἐβλάστησε, τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀθλήσεως, τούτους ἀγιάζοντα θεῖω, αἵματι καὶ Ἱερωσύνης, μύρω καθαγνίζοντα Πολύκαρπε.

Ἔδυσ ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεόν, ταῖς μαρμαρυγαῖς ἀποστίλβων, τοῦ μαρτυρίου σου, ἔστης τῆς ἐφέσεως ὡς τὸ ἀκρότατον, ὀρεκτῶν φθάσας Ὅσιε, καὶ τῆς μακαρίας, αἴγλης ἐμπορούμενος, ἧς νὺν ἰκέτεue, πάντας ἐν μεθέξει γενέσθαι, τοὺς τὴν σὴν πανίερρον μνήμην, Μάκαρ ἐορτάζοντας Πολύκαρπε.

Ὅτε ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, ἡ ἀληθινὴ κρεμασθεῖσα, ὑψώθη ἄμπελος, τότε σὲ κατάκαρπον, κλῆμα ἐξέτεινε, τὴ δρεπάνη τεμνόμενον, σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῖς τῶν κολάσεων, ληνοῖς πατούμενον, οὔπερ εὐφροσύνης κρατήρα, πίσει συγκεράσαντες, Πάτερ, τοὺς σεπτοὺς ἀγώνάς σου δοξάζομεν.

Δόξα... Καὶ νὺν... Θεοτοκίον

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις χειμαζομένων λιμῆν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ γνίστου, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε, σπεῦσον, δυσωποῦμεν ρύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἵβρεις ὑπομείναντα πολλάς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα, Ὑπερύμνητε Κύριε, γιὰ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ πολλὴ εὐσπλαγατιμίαν, Δόξα τῇ χνία, καὶ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν θεῖον Πολύκαρπον ἐν ἅσμασιν εὐφημήσω. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α' Ἦχος β' Ὁ Εἰρμός

«Δεῦτε λαοί, ἃ σωμενάσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν Λαόν, ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται».

Τῇ τοῦ Χριστοῦ, φωτοχυσία λαμπόμενος, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐλλάμψεως, Πάτερ πληρούμενος, τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου, καταύγασον θεόφρον, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ὁ φωτισμός, τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, τὴν καθαρὰν καρδίαν σου, καθάπερ ἔσοπτρον, ἀκηλίδωτον Πάτερ, ἀστράψας τὰς ἀκτῖνας, πάσιν ἐξέλαμψε.

Νόμου καινοῦ, στηλογραφία σὺ γέγονας, ἐγγεγραμμένον ἔχουσα, Πάτερ οὗ μέλανι, ἀλλὰ Πνεύματι θεῖω, τῆς χάριτος τῆς θείας, τὸ Εὐαγγέλιον.

Θεοτοκίον

Θεὸν ἐκ σοῦ, σωματωθέντα γινώσκοντες, ἄνευ σαρκὸς θελήματος, τὸν πρὸ τῆς κτίσεως, καὶ πρὸ πάντων αἰῶνων, κυρίως Θεοτόκον, ὁμολογούμεν σε.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σέ».

Ἐλαία ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, ἐγένου Πολύκαρπε θεοφάντορ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου σου, ἰλαρότητα φέρων τοῦ κηρύγματος.

Ἰθύνas ἐμμελῶς θεομακάριστε, τὸν νοῦν σου προστάγμασι τοῦ Σωτῆρος, ἐπαξίως ἐχρημάτισας, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας ποιμὴν ἄριστος.

Ὀλόκληρον σαυτὸν Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ζώσαν θυσίαν τῷ μαρτυρίῳ, συνειδήσεως μαρτύριον, προαθλήσας Παμμάκαρ δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον

Νεκρώσεως ἡμῶν τὸν χοῦν ἐτίναξας, τεκοῦσα τὴν ὄντως ἀθανασίαν, καὶ στολὰς ἡμῖν ἐξύφαναs, ἀφθαρσίας Παρθένε τὴ γεννήσει σου.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν τῆς χάριτος βότρυον ἐν τῇ ψυχῇ, ἀληθῶς γεωργήσας Πάτερ σοφέ, ὡς οἶνον ἐξέβλυσας, τὸν τῆς πίστεως λόγον, τὸν εὐφραίνοντα πάντων, Πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ θαυμάτων ὄφθης ἀπέραντον πέλαγος, ὅθεν καὶ Μαρτύρων, καλλονὴ ἀνεδείχθης, πυρὶ τελειούμενος, καὶ φωτὸς ἀξιούμενος, αἰδίου Πολύκαρπε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν Μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε ἀμόλυντε, ὑπεράμωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλη, καταύγασον δέομαι, καὶ μεμολυσμένην τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοί, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοί, σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὃ ἀνάξιος δούλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα, Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν πῆρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνουσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλόανθρωπε».

Πολυκαρπίαν φέρουσα, τῶν ἀρετῶν πολύκαρπος φυτεία, τῷ Δεσπότη ὄφθης, Πάτερ Πολύκαρπε.

Ὀλοκαύτωμα τέλειον, καὶ καθαρὰ θυσία προσηνέχθης, τῷ Σωτήρι πάντων, Πάτερ Πολύκαρπε.

Λαὸν εὐσεβῶς Ὅσιε, καθοδηγῶν πρὸς φῶς θεογνωσίας, τὸν τῆς ἁθείας ζόφον ἀπήλασας.

Ἵμνολογοῦμεν Ἐνδοξε, τὴν τῆς ψυχῆς στερρὰν σου καρτερίαν, καὶ τῶν σῶν ἁγῶνων τὸ ἀκαθαίρετον.

Θεοτοκίον

Καταλάμπρυνον Ἄχραντε, τὴν ζοφερὰν ψυχὴν μου τῷ φωτὶ σου, ἡ τὸ φῶς τεκοῦσα τὸ ἐνυπόστατον.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ τοῦ φωτὸς ἀρχηγός, καὶ τῶν αἰώνων Ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς, ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν».

Αἴγλη τοῦ Πνεύματος σύ, καταλαμπόμενος τὸν νοῦν Ὅσιε, συμβολικῶς, πυρὶ φλεγομένῳ, σαφῶς

ἐμυήθης, τὴν διὰ πυρός σου, θεόφρον τελείωσιν.

Ῥεῖθρον ἐδέξω ζωῆς, ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς τρυφῆς Ὅσιε, τῷ μαθητῇ τῷ ἡγαπημένῳ, μεμαθητευμένος, τῷ ἀρυσάμενῳ, σοφίας τὴν ἄβυσσον.

Πλοῦτον καὶ δόξαν, λαμπρὰν καὶ μῆκος βίου, καὶ ζωὴν ἄφθαρτον, ἡ ἀληθῆς σοφία Χριστὸς σοί, δεδώρηται Πάτερ, ὡς διαφερόντως αὐτὸν ἀγαπήσαντι.

Θεοτοκίον

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, ὡς ἐπὶ πόκον ὑετὸς Πάναγνε, ἐπὶ τὴν σὴν, γαστέρα κατήλθε, τὴν ἡγιασμένην, καὶ νέος ἐφάνη, Ἀδάμ ὁ φιλάνθρωπος.

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν ἄβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Νεκρωθεὶς θεηγόρε τῷ κόσμῳ παντί, μόνῳ δὲ Χριστῷ ζῶν καὶ πολιτευόμενος, πρὸς τὸν Χριστὸν μεθέστηκας, ζωτικὴν ἀφθαρσίαν καααρπούμενος.

Εὐσχημόνως ὀδεύων Μακάριε, τέκνον τε φωτός καὶ εἰρήνης δεικνύμενος, τὸν τῆς νυκτὸς πρωτότοκον, καὶ πολέμιον ἔγνωσ Μαρκίωνα.

Νουθετούμενοι Πάτερ τοῖς λόγοις σου, πᾶσαν ἐκτρεπόμεθα βέβηλον αἵρεσιν, καὶ πονηρὰ συνέδρια, τῶν διττὰς πρεσβευόντων ἀρχὰς δυσσεβῶς.

Θεοτοκίον

Ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου τὸν αἵροντα, ἄχραντον Ἀμνὸν συλλαβοῦσα Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἐκδυσώπει δοθῆναι τοῖς δούλοις σου.

Κοντάκιον ᾠδὴς α' Χορὸς Ἀγγελικὸς

Καρποὺς τοὺς λογικούς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πολύκαρπε σοφέ, ἀρετῶν δι' ἐνθέων, ἐδείχθης ἀξιόθεος, Ἱεράρχα μακάριε, ὅθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνούμέν σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, δοξάζοντες Κύριον.

Ὁ Οἶκος

Τὴν τῆς σοφίας χρηστότητα ἀρυσάμενος, ἐξ αὐτῆς Πάτερ ἔπλησας θεογνωσία τὴν ποιμνὴν σου, καὶ τῆς παναγίας καὶ ἀρρήτου θεότητος τὸ τρισήλιον ἤστραψας, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀγέννητον, Υἱοῦ δὲ τὴν γέννησιν καὶ ἐκπόρευσιν Πνεύματος, μίαν θεότητα, μίαν δόξαν τρανῶς ἐκδιδάξας, καὶ εἰδώλων ἀθεΐαν ἐκ ποδῶν ἀποποιήσας, καρπούς δὲ ὠρίμους, ψυχὰς πιστευόντων προσάγων τούτῳ ἐνδοξε, ἐν ᾧ βεβαπτίσαμεθα, εἰς ὃν καὶ Πιστεύομεν, δοξάζοντες Κύριον.

Συναξάριον

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχοι

- Σοὶ Πολύκαρπος ὠλοκαυτώθη Λόγε,
- Καρπὸν πολὺν δούς ἐκ πυρὸς ξενοτρόπως.
- Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ κατὰ φλόξ Πολύκαρπον ἔκαυσεν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Ἰωάννου, Μωϋσέως, Ἀντιόχου, καὶ Ἀντωνίνου.

Στίχοι

- Σύνταγμα τετράριθμον ἀνδρῶν τιμίων,
- Συντάσσεται σοί, καὶ μεθίσταται βίου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, ἡ Ἁγία Γοργονία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Τιμῶ τελευτήν σὴν σιγή, Γοργονία,
- Γρηγορίου μέλψαντος αὐτὴν ἐκ λόγων.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κλήμης ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Κλήμης, τὸ κλῆμα τῆς νοητῆς ἀμπέλου,
- Καινὸν τι γλεῦκος, αἷμα τμηθεὶς ἐκχέει.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Μάρτυς Θεὴ ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Θεὴν ἀποσκόπτουσαν εἰς Θεοὺς πλάνους,
- Οἱ τῆς πλάνης κτείνουσι προστάται ξίφει.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ζεβινά, Πολυχρονίου, Μωσέως, καὶ Δαμιανοῦ.

Στίχοι

- Θεῖος Ζεβινὰς λήξιν εἰς θεῖαν φθάνει,
- Λήξαντος αὐτῷ τοῦ παρ' ἀνθρώποις βίου.
- Πολυχρόνιος, καὶ συνασκηταὶ δύο.
- Οἱ τρεῖς ὁμοῦ πληροῦσι τοὺς ζωῆς χρόνους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις Πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εἰκόνοσ χρυσηῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρὰ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος, μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Στερρῶ λογισμῶ, καιομένης τῆς φλογὸς ἐπέβης Ἐνδοξε, ὡς οἱ τρεῖς Παῖδες οἱ τὴν κάμινον, πυρὶ ἀϋλῶ δροσίσαντες, μέσον δὲ πυρὸς ἀνακράζων, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοὶ ἔσται νὺν κατασκηνώσαντι, ἔνθα Δικαίων τὰ σκηνώματα, ἔνθα Μαρτύρων στρατεύματα, ἔνθα τῶν σοφῶν Ἀποστόλων αἱ χορεῖαι κραυγάζουσιν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀκάρπους τὸ πρὶν, πολυκάρπους τῷ Χριστῷ ψυχὰς προσήνεγκας, γεωργία τῆ τοῦ Πνεύματος, καθομαλίσας καὶ εὐσταχυν, ταύταις καταθέμενος σπὸρον, καὶ κραυγάζειν ἐπαίδευσας, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Σὺ μόνη Θεοῦ, τοῦ τὰ σύμπαντα σοφῶς δημιουργήσαντος, Μήτηρ ἐδείχθης ἀπειρόγαμος, Παρθενομήτορ Πανάχραντε, ὅθεν εὐσεβῶς σοὶ Παρθένε, ἀνακράζομεν λέγοντες, Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κύησασα.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἰερουογήσας εὐσεβῶς, τοῦ Χριστοῦ τὴν μυστικὴν ἱεουργίαν, λογικὸν ἱερεῖον, αὐτὸς προσήχθης Θεῶ θυσία δεκτὴ καὶ εὐάρεστος, ὀλοκαρπουμένη, Πολύκαρπε τρισμάκαρ.

Νεανικὴν ἐν πολιᾷ, βαθυτάτη τὴν ἀνδρείαν ἐπεδείξω, τοῦ Σταυροῦ τὴ δυνάμει, διαναστήσας σαυτοῦ, πρὸς θεῖους ἀγῶνας τὸ φρόνημα, Ἰερομαρτύρων, Χριστοῦ κλέος θεόφρον.

Ἐπεριδόμενος Σταυρῶ, καὶ τὸν ἱεραρχικὸν κόσμον ἀξίως, ἐνδυσάμενος Πάτερ, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ

εἰσῆλθες ἰδίῳ σου αἵματι, τῷ Ἀρχιποίμενι, Χριστῷ ἐμφανισθῆναι.

Ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθεῖς, ὡς ἐπίσημος κριὸς Ἱεροφάντορ, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν παθημάτων αὐτοῦ, καὶ δόξης ἐγένου συμμετοχος, καὶ τῆς βασιλείας, αὐτοῦ ἰσυγκληρονόμος.

Θεοτοκίον

Φωτειδῆς στῦλος πυρός, καὶ νεφέλη φωτεινὴ προηγουμένη, πρὸς οὐράνιον κλῆρον, Θεογεννήτορ Ἀγνή, γενοῦ μοι Παρθένε πανάμωμε, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ βίου πλανωμένῳ.

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμός

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν».

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη, ἀνατείλασα Πάτερ, φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶς, ταύτην τελούντων θεσπέσιε, καὶ μετόχους τῆς θείας, φωτοφανείας πάντας ἐκτελεῖ, ἣν ἀξίως θεόφρον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη παρεστῶς, τοῦτον δυσώπει τοῦ φθᾶσαι ἡμᾶς, τὸ σωτήριον πάθος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν φαιδρῶς, ἀρετῆς πολυτρόπους, ἰδέας ἐκτελέσαντας.

Ἡ τῆς ἁγίας Τριάδος, κατανόησις Πάτερ, τρανῶς οὐκ ἐν αἰνίγμασιν ὡς πρὶν, ὡς καθαρῶ τὴν καρδίαν σοί, διασχόντι τὴν ὕλην, καὶ τῶν δεσμῶν λυθέντι τῆς φθορᾶς, κατοπτεύεται μάκαρ, Πολύκαρπε πανόλβιε.

Στεφηφορούντά σε Πάτερ, καὶ βραβεῖον τῆς νίκης, δεξάμενον ἐκ θείας δεξιᾶς, καὶ τοὺς ἀγῶνας τελέσαντα, καὶ φωτὸς πληρωθέντα, Πιστεύοντες Πολύκαρπε σοφέ, πρεσβευτὴν τῷ Χριστῷ σε, προθύμως προβαλλόμεθα.

Θεοτοκίον

Ὡς Θεοτόκον σὲ Κόρη, καὶ Μητέρα τοῦ Λόγου, καὶ πρόξενον ὑπάρχουσαν ἡμῖν, τῆς αἰδίου καὶ θείας ζωῆς, ὡς τῆς δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον ἐκλάμψασαν ἡμῖν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Πολλοὺς καρποὺς προσήνεγκας, Χριστῷ σοφὴ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σοῦ σεσωσμένους, βροτοὺς ἐκ πλάνης δαιμόνων, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνε, μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον

Ἐρράγη Μητροπάρθενε, τὸ τοῦ φραγμοῦ μεσότοιχον, καὶ οἱ θνητοὶ τοῖς Ἀγγέλοις, τῷ σῶ συνήφθημεν τόκῳ, καὶ νῦν Θεογεννήτρια, νηστεύειν ἡμᾶς κράτυνον, καὶ φθᾶσαι τὴν τριήμερον, ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ σου, εἰλικρινῶς προσκυνῆσαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.